

[Enggaard.]

system, og spørgsmålet, om ikke en række virksomheders bæreevne i virkeligheden ikke tåler, at man på denne måde flytter fra indtjeningen til kapital siden.

Jeg har videre noteret mig, at socialdemokratiet går ind for et kapitalmarkedsråd, som ud fra samfundsøkonomiske hensyn opstiller generelle retningslinjer for kapitalmængdens anvendelse, og at man ønsker en samfundsejet investeringsbank til at yde lån til vigtige aktiviteter, som det private bank-system ikke vil eller kan klare.

Jeg tror, vi her finder en række tanker fra socialdemokratiet, tanker om at dirigere eller styre, som man hellere vil kalde det, samfundets og erhvervenes udvikling. En række af disse ting indebærer en restriktiv tankegang, en tankegang, som efter min opfattelse hører hjemme i trediverne eller fyrrerne, i de år, hvor der var mange restriktioner, og hvor man ikke kendte den internationale frihandel, som vi nu lever med, og som forhåbentlig yderligere skal udbredes. Jeg tror, socialdemokratiet her er inde på nogle principper i deres økonomiske politik og ikke mindst i den politik, der vender over mod erhvervslivet, som vi fra venstres side må advare kraftigt imod.

Socialdemokratiets første ordfører i dag, hr. Grünbaum, havde en række bemærkninger til flere ordførere vedrørende socialdemokratiets udgiftkrævende forslag under denne regerings tid; det var vel bl. a. også en forlængelse af debatten, som den blev ført i tirsdags. Hr. Grünbaum anvendte i tirsdags billedet om, at man ikke kunne lægge tørv på tørv, og hr. Grünbaum bestred, at man måtte lægge udgifterne til gennemførelsen af de mange enkeltforslag sammen og mene, at socialdemokratiet skulle være forpligtet af disse forslag, som man har fremsat i sin oppositionsperiode.

Nu vel, hvor socialdemokratiske forslag måtte være de samme fra det ene år til det næste, må man vel rimeligt slette forrige års forslag på listen, men der bliver jo alligevel meget tilbage. Eller hvad bliver der tilbage? Det er vel det spørgsmål, der kunne være brug for at gøre op i forbindelse med en debat som denne. Jeg måtte forstå på hr. Grünbaums tale i tirsdags, at var et forslag stemt ned her i folketingsalen, ville man ikke høre mere for det, i hvert fald

ikke på den finansielle side, altså hvad angår spørgsmålet om udskrivningsprocent og dækning af statens udgifter.

Jeg vil gerne spørge, om vi hermed kan gå ud fra, at når man fra socialdemokratiets side ikke ønsker at blive konfronteret med udgifterne til de love, man har fremsat forslag om, som derefter er blevet stemt ned her i folketingsalen, så er disse punkter også fra socialdemokratiets side taget ud af valgkampen. Vil det betyde, at vi ikke skal høre mere fra den side om en bedre regulering af de sociale pensioner, som man stillede forslag om i foråret, om andre principper for uddannelsesstøtte, om en anden boligsikringsordning, om andre og lavere takster i børneinstitutionerne, om hele det store sociale program, som socialdemokratiet lagde op til den 14. januar 1969 i form af et forslag til beslutning, som af, jeg tror, det var hr. Poul Dam fra socialistisk folkeparti, rammende blev betegnet som „alt godt fra havet“?

Jeg tror, det vil være overordentlig værdifuldt at kende denne sammenhæng imellem, hvad socialdemokratiet ønsker at tage medansvar for af sine forslag, når det drejer sig om skattesiden, og hvad man ønsker fortsat at forbeholde sig retten til at argumentere for, herunder i den kommende valgkamp. Jeg tror, en overensstemmelse og afstemning af tankegangen inden for disse to områder vil være nyttig.

Lige så vel som det er rigtigt at bebrejde socialdemokratiet dets mange overbud i partiets oppositionsperiode, overbud, som sammenlagt, hvis de realiseres — og det hører vi formentlig noget mere om — løber op i meget betydelige beløb, må den offentlige udgiftspolitik, sådan som regeringen må tage ansvaret for den, være i centrum både af de nuværende og de kommende politiske overvejelser her i tinget.

I fjor gjorde man en begyndelse til en sådan revideret offentlig udgiftspolitik igennem den såkaldte spareplan, hvor man i en lang række enkeltpunkter og mere end 20 lovændringer gennemførte besparelser på omkring 3,2 milliard kr. for 4 års finanslove. Det er værd at hæfte sig ved, at socialdemokratiet vendte sig mod en overvejende del af disse besparelser.

I indøværende år har man fortsat denne linje; der er foretaget blokeringer for om-